

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Var Jesus end paa Korset bragt

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 73.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-idm139871599878560/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte

Joh. 19. Cap. 26. V.
Qvinde! See, det er din Søn

Var Jesus end paa Korset bragt,
Al Straffens Tyngsel underlagt,
5 Hans Moder laae ham dog paa Hierte:
Just een, der var ham meget kiær,
Blev sat til Trøst i hendes Smerte,
Han tog sig hende an, Ja tog sig hende nær.

Skjønt Jesus lider ikke meer,
10 Han har dog Deel i hvad der skeer,
Hans egne her fortrængte Lemmer
De seer hans Forsorg hver for sig;
Thi, naar da Nøden haardest klemmer,
Maae tit en ubekjendt dog hielpe kiendelig.

15 Jeg er som fremmet allestedes,
Med Jesu Forsorg vel tilfreds;
Lad Satan brøle, Verden true,
Jeg leer af begges Rov og Ran,
I Døden tør min Siæl ey grue;
20 Thi Jesus tog sig den paa Korset evig an.

[100.] *A:* Chr. Stub 1780 (Nr. 18) S. 50. –
Litt.: Barfod III Nr. 7; Brix: Ambr. Stub S. 132–
33; Fossmark Nr. 7.

11 Lemmer] *jf.* 1. Kor. 6, 15 og Ef. 5, 30. –
Barfod fjerner i L. 20 Komma efter skeer og sæt-
ter i L. 11 Semikolon efter Lemmer, desuden ret-
ter han i L. 13 da til dem, hvad der forkastes af
Brix. Der er i V. 2 Mulighed for forskellig Op-
fattelse af Sætningsammenhængen.